ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 04.06.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

133

ZÁKON

ze dne 6. května 1948

o splacení zápůjček zaručených státem podle některých zákonů o stavebním ruchu a o změně zákona o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Splacení zápůjček zaručených státem podle některých zákonů o stavebním ruchu.

§ 1

(1) Stát, zastoupený ministerstvy sociální péče a financí, může i bez předchozí výpovědi splatiti státními dluhopisy zápůjčky, zaručené podle zákona ze dne 23. května 1919, č. 281 Sb., o státní podpoře stavebního ruchu, podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 92 Sb., kterým se povoluje další státní podpora stavebního ruchu, nebo podle zákonů o stavebním ruchu ze dne 11. března 1921, č. 100 Sb., ze dne 27. ledna 1922, č. 45 Sb., ze dne 25. ledna 1923, č. 35 Sb., a ze dne 7. března 1924, č. 58 Sb. Na Slovensku může stát takto splatiti též zápůjčky (jejich části), zaručené podle § 4 zákona ze dne 18. dubna 1941, č. 75 Sl. z., o podpoře stavebního podnikání, po případě ve znění zákona ze dne 15. dubna 1943, č. 40 Sl. z., kterým se mění a doplňují právní předpisy o podpoře stavebního podnikání, nebo podle § 21 nařízení ze dne 22. října 1945, č. 128 Sb. n. SNR, o výstavbě měst a obcí na Slovensku.

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby úhradu potřebnou podle odstavce 1 opatřil vydáním 3 % státních dluhopisů, znějících na jméno, a aby stanovil bližší podmínky jejich vydání, jakož i podmínky, za jakých bude možno je převáděti. Věřitelé jsou povinni přijmouti tyto dluhopisy ve jmenovité hodnotě k vyrovnání všech svých nároků, vyplývajících ze zápůjčky a ze záruky.

(3) Směrnice pro postup při splácení zápůjček podle odstavce 1 stanoví ministr sociální péče v dohodě s ministrem financí.

§ 2

(1) Zápůjčky, zaručené podle zákonů uvedených v § 1, odst. 1, se neumořují. Úroky z nich se snižují na 3 %, pokud přesahují tuto sazbu; jde-li o zápůjčky emisní, stanoví úrokovou sazbu ministr financí v dohodě s ministrem sociální péče.

(2) Úrokové sazby se snižují podle odstavce 1 ode dne, kdy budou po vyhlášení tohoto zákona po prvé podle dluhopisu splatné pravidelné roční splátky (anuity) ze zápůjčky.

(3) Z pravidelných platů ze zápůjček, zaručených podle zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě, splatných po dni 30. září 1938 a včas nezapravených, nemůže věřitel požadovati úroky z prodlení.

§ 3

(1) Ministerstvo sociální péče dá vymazati zástavní právo za zaručenou zápůjčku splacenou státem, jakož i poznámku státní záruky. Je-li splacená zápůjčka zaručena podle některého ze zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě, vymaže zároveň soud na návrh ministerstva sociální péče zástavní právo za pokutu, zajišťující povinnosti vlastníka domu, a omezení vlastnického práva podle § 4 zákona č. 281/1919 Sb.

(2) Ustanovení odstavce 1 o výmazu zástavního práva za zaručenou zápůjčku, jakož i o výmazu jiných břemen, platí přiměřeně též, splatil-li stát z důvodů záruky zaručenou zápůjčku před účinností tohoto zákona.

(3) Byla-li splacená zápůjčka zaručena podle zákona č. 75/1941 Sl. z., zůstává omezení vlastnického práva podle § 11 téhož zákona v platnosti po dobu, po kterou by trvalo umoření zápůjčky pravidelnými ročními splátkami podle umořovacího plánu. Nesplní-li vlastník domu v této době některou z podmínek, uložených mu podle § 3 uvedeného zákona, bude povinen zaplatiti státu podle rozhodnutí ministerstva sociální péče pokutu do výše 10 % počáteční jistiny zaručené zápůjčky; zástavní právo za kauční pohledávku státu podle § 13 téhož zákona zůstává po tutéž dobu nedotčeno. Toto zástavní právo, jakož i omezení vlastnického práva podle § 11 zákona dá ministerstvo sociální péče vymazati před časem, nahradí-li vlastník domu státu část platů, učiněných na splacení zápůjčky, připadající na její zbytek, který by nebyl splacen při jejím umořování pravidelnými ročními splátkami podle umořovacího plánu.

(4) Byla-li splacená zápůjčka zaručena podle § 21 nařízení č. 128/1945 Sb. n. SNR, přechází pohledávka do výše splacené jistiny a zástavní právo ji zajišťující na stát (správu sociální péče); tento přechod se vloží podle kvitance na návrh ministerstva sociální péče do pozemkové knihy.

§ 4

(1) Splacením zaručené zápůjčky (§ 1, odst. 1 a § 3, odst. 2) zůstává nedotčena povinnost vlastníka domu k náhradě podle zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 260 Sb., o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu, jakož i k náhradám, předepsaným podle vládních nařízení ze dne 21. května 1921, č. 191 Sb., ze dne 19. července 1923, č. 160 Sb., a ze dne 3. května 1924, č. 96 Sb., vydaných k provedení zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě.

(2) O zapravení náhrad, předepsaných podle vládních nařízení č. 191/1921 Sb., č. 160/1923 Sb. nebo č. 96/1924 Sb., a o jejich zajištění, po případě o odkladu jejich umořování nebo zapravení splátek, platí přiměřeně ustanovení § 13, odst. 1 a 3, §§ 14 až 17 a §§ 23 a 24 zákona č. 260/1937 Sb., pokud ministerstvo sociální péče nedalo nebo nedá podle § 13, odst. 4 téhož zákona souhlas, aby byly zapraveny jiným způsobem.

(3) Byl-li dům, vystavěný s podporou podle zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě, ve spojitosti s válečnými událostmi nebo s nepřátelskou okupací zničen nebo tak poškozen, že ho nelze užívati nebo že ho lze užívati jen zčásti, může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvy financí a techniky se zřetelem na rozsah škody, po případě na její náhradu, a na sociální poměry vlastníka domu upustiti od vyměření náhrady podle zákona č. 260/1937 Sb. nebo vyměřiti ji jen zčásti anebo náhradu již vyměřenou zcela nebo zčásti prominouti.

(4) Náhrady vyměřené podle zákona č. 260/1937 Sb. u domů, konfiskovaných dekretem presidenta republiky ze dne 21. června 1945, č. 12 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení

zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, na Slovensku nařízením ze dne 23. srpna 1945, č. 104 Sb. n. SNR, o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců,Maďarů, jakož i nepřátel slovenského národa, ve znění předpisů je měnících a doplňujících, nebo dekretem presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a o Fondech národní obnovy, se zapraví tak, že se jejich úhrn odečte od úhrnu zaručených zápůjček věřitelů, jejichž majetek podléhá konfiskaci.

§ 5

(1) Platy na zaručenou zápůjčku, které po 30. září 1938 učinili vlastníci domů a k nimž by byl z důvodu záruky podle zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě povinen stát, vyúčtují se na žádost, podanou nejpozději do 31. prosince 1949 ministerstvu sociální péče, po odečtení částek, jež snad vlastník domu obdržel podle předpisů, vydaných v době nesvobody pro pohraniční území zemí České a Moravskoslezské, na náhradu podle zákona č. 260/1937 Sb., jakož i na náhrady, předepsané podle vládních nařízení č. 191/1921 Sb., č. 160/1923 Sb. nebo č. 96/1924 Sb., a po případě na jiné platy, k nimž je vlastník domu povinen z důvodu podpory. Zbytek, pokud vyplývá z platů učiněných po osvobození, se nahradí hotově, a to, jde-li o náhradu platů, učiněných před 1. listopadem 1945 nebo z vázaného vkladu (účtu) později, poukazem na vázaný vklad (účet) vlastníka domu; vyplývá-li zbytek z platů, učiněných před osvobozením, lze jej nahraditi toliko podle rozhodnutí ministerstva sociální péče v dohodě s ministerstvem financí v případech hodných zvláštního zřetele, avšak vždy jen poukazem na vázaný vklad (účet).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně též o platech na zápůjčky státu, poskytnuté podle zákonů uvedených v § 1, odst. 1, první větě nebo z peněz podle §§ 32 zákonů o ochraně nájemníků ze dne 27. dubna 1922, č. 130 Sb., a ze dne 30. dubna 1923, č. 85 Sb., nebo na pohledávky státu, které na něj přešly podle § 26 zákona č. 260/1937 Sb., pokud ovšem tyto platy neměly povahu náhrady podle zákona č. 260/1937 Sb. nebo náhrad, předepsaných podle vládních nařízení č. 191/1921 Sb. č. 160/1923 Sb. nebo č. 96/1924 Sb.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí u domů konfiskovaných dekretem č. 12/1945 Sb., na Slovensku nařízením č. 104/1945 Sb. n. SNR, ve znění předpisů je měnících a doplňujících, nebo dekretem č. 108/1945 Sb.

Čl. II.

Změny zákona o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu.
Zákon č. 260/1937 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 8, odst. 1, 2 a 4 se zrušují.
2. Ustanovení § 13, odst. 1 zní:

   „(1) Vlastník domu je povinen umořovati náhradu pravidelnými ročními splátkami (anuitami) o 2 % vyššími nad 4 % úrok z počáteční jistiny náhrady a splátky takto vypočtené odváděti státní pokladně v pololetních lhůtách, splatných předem vždy dne 1. dubna a 1. října každého roku.“
3. Ustanovení § 17, odst. 1 zní:

   „(1) Z částek náhrady včas nezaplacených platí se 4,5 % úrok z prodlení.“
4. Ustanovení § 19, odst. 1 a 2 znějí: „(1) Dokud náhrada není zapravena, je vlastník domu povinen plniti povinnosti, uložené mu vládním nařízením č. 191/1921 Sb. nebo vládním nařízením č. 160/1923 Sb.

   (2) Nesplní-li vlastník domu zcela nebo zčásti některou z povinností, uložených mu podle odstavce 1, bude povinen zaplatiti státu podle rozhodnutí ministerstva sociální péče pokutu ve výši20 % počátečního kapitálu splacené zaručené zápůjčky (§ 3, odst. 1). Zaplacení této pokuty

může býti na návrh ministerstva sociální péče zajištěno ve prospěch státu (správy sociální péče) na nemovitosti zástavním právem.“

5. Ustanovení § 22 zní:

„Zapravil-li vlastník domu náhradu podle tohoto zákona, jakož i náhrady, předepsané podle vládních nařízení č. 191/1921 Sb., č. 160/1923 Sb. nebo č. 96/1924 Sb., dříve, než by byly umořeny pravidelnými ročními splátkami podle § 13, odst. 1 až 3, dá ministerstvo sociální péče vymazati reálné břímě nebo vyznačení jiného způsobu zapravení náhrady podle § 24, odst. 1 a 2, zástavní právo za pokutu, zajišťující povinnosti vlastníka domu (§ 19, odst. 2), a omezení vlastnického práva podle § 37, odst. 1. Vlastník domu nesmí však po dobu 25 let, počínajíc dnem udělení obývacího povolení, provésti na domě změnu, kterou by dům pozbyl povahy obytného domu (§ 10, odst. 2). Při porušení této povinnosti může býti vlastníku domu uložena pokuta až do výše 10 % stavebního nákladu, z něhož byla podpora vyměřena; na návrh ministerstva sociální péče může býti tato pokuta zajištěna v pozemkové knize zástavním právem.“

6. Ustanovení §§ 20, 21 a 25 až 30 se zrušují.

Čl. III.

Společná a závěrečná ustanovení.

§ 1

(1) Zrušuje se použitelnost:

1. vládního nařízení ze dne 10, února 1939, č. 21 Sb. II., kterým se nově upravuje splácení zbytků zaručených zápůjček podle § 21 zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 260 Sb., o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu;
2. vládního nařízení ze dne 26. září 1940, č. 432 Sb., kterým se mění § 8 zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 260 Sb.,o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu.

(2) Dále neplatí

1. vládní nařízení ze dne 12. dubna 1939, č. 56 Sl. z., o splácení zbytků zaručených zápůjček podle § 21 zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 260 Sb., o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu;
2. ustanovení § 2, odst. 2 až 6 a §§ 4, 5 a 7 vládního nařízení ze dne 8. května 1939, č. 97 Sl. z., o prodeji domů, vystavěných za podpory státu podle zákonů o stavebním ruchu, a o splácení náhrady a státem zaručených zápůjček;
3. ustanovení § 6 zákona ze dne 29. března 1940, č. 85 Sl. z., o změně některých ustanovení zákonů o stavebním ruchu.

§ 2

Působnost, příslušející ve věcech upravených tímto zákonem ministerstvům sociální péče, financí a techniky, vykonávají tato ministerstva na Slovensku zásadně prostřednictvím příslušných pověřenectev, která se při tom řídí jejich rozhodnutími a směrnicemi.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Erban v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.